

בראשית כ"ה:כ"ב-כ"ו:ח'

(כב) ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם־כֹּן למה זה אנכי ותלך לדרש את־יהוה: (כג) ויאמר יהוה לה שגִי גיים [גוים] בבטנה ושגִי לאמים ממעיה יפרדו ולאם מלאם יאמץ נרב יעקב צעיר: (כד) וימלאו ימיה לגדת והגה תומם בבטנה: (כה) ויצא הראשון אדמוני פלו פאגרת שער ויקראו שמו עשו: (כו) ואחר־יֵכוֹ יצא אחיו וידו אקזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן־ששים שגה בלדת אתם: (כז) ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: (כח) ויאהב יצחק את־עשו פי־ציד בפיו ורבקה אהבת את־יעקב: (כט) ויגד יעקב נגיד ויבא עשו מן־השדה והוא עיף: (ל) ויאמר עשו אל־יעקב הלעיטני נא מן־האדם האדם הזה כי עיף אנכי על־כן קרא־שמו אדום: (לא) ויאמר יעקב מכרה כיום את־בכרתך לי: (לב) ויאמר עשו הגה אנכי הולך למות ולמה־גה לי בכרה: (לג) ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את־בכרתו ליעקב: (לד) ויעקב נתן לעשו לחם ונגיד עדשים ויאכל וישפת ויקם וילך ויבז עשו את־הבכרה: (ל) (א) ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר הגה בימי אברהם וילך יצחק אל־אבימלך מלך־פלשתים גרה: (ב) וירא אליו יהוה ויאמר אל־תירד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליה: (ג) גור בארץ הזאת ואהינה עמך ואברכהך כי־לך ולזרעך אתן את־כל־הארצת האל והקמת לי את־השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביה: (ד) והרביתי את־זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל־הארצת האל והתברכו בזרעך כל גווי הארץ: (ה) יעקב אשר־שמע אברהם בקולי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתִי: (ו) וישב יצחק בגרר: (ז) וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי גרא לאמר אשתי פן־יהרגני אנשי המקום על־רבקה כי־טובת מראה היא: (ח) ויהי כי ארכו־לו שם הימים וישלח אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והגה יצחק מצחק את רבקה אשתו:

(22) But the children struggled in her womb, and she said, “If so, why do I exist?” She went to inquire of the LORD, (23) and the LORD answered her, “Two nations are in your womb, Two separate peoples shall issue from your body; One people shall be mightier than the other, And the older shall serve the younger.” (24) When her time to give birth was at hand, there were twins in her womb. (25) The first one emerged red, like a hairy mantle all over; so they named him Esau. (26) Then his brother emerged, holding on to the heel of Esau; so they named him Jacob. Isaac was sixty years old when they were born. (27) When the boys grew up, Esau became a skillful hunter, a man of the outdoors; but Jacob was a mild man who stayed in camp. (28) Isaac favored Esau because he had a taste for game; but Rebekah favored Jacob. (29) Once when Jacob was cooking a stew, Esau came in from the open, famished. (30) And Esau said to Jacob, “Give me some of that red stuff to gulp down, for I am famished”—which is why he was named Edom. (31) Jacob said, “First sell me your birthright.” (32) And Esau said, “I am at the point of death, so of what use is my birthright to me?” (33) But Jacob said, “Swear to me first.” So he swore to him, and sold his birthright to Jacob. (34) Jacob then gave Esau bread and lentil stew; he ate and drank, and he rose and went away. Thus did Esau spurn the birthright. (1) There was a famine in the land—aside from the previous famine that had occurred in the days of Abraham—and Isaac went to Abimelech, king of the Philistines, in Gerar. (2) The LORD had appeared to him and said, “Do not go down to Egypt; stay in the land which I point out to you. (3) Reside in this land, and I will be with you and bless you; I will assign all these lands to you and to your heirs, fulfilling the oath that I swore to your father Abraham. (4) I will make your heirs as numerous as the stars of heaven, and assign to your heirs all these lands, so that all the nations of the earth shall bless themselves by your heirs— (5) inasmuch as Abraham obeyed Me and kept My charge: My commandments, My laws, and My teachings.” (6) So Isaac stayed in Gerar. (7) When the men of the place asked him about his wife, he said, “She is my sister,” for he was afraid to say “my wife,” thinking, “The men of the place might kill me on account of Rebekah, for she is beautiful.” (8) When some time had passed, Abimelech king of the Philistines, looking out of the window, saw Isaac fondling his wife Rebekah.

מלאכי א':א'-ו'

(א) מִשָּׂא דְבַר־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל בְּיַד מְלָאכִי: (ב) אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אָמַר יְהוָה וְאִמַּרְתֶּם בְּמָה אֶהְבֵּתֵנוּ הֲלוֹא־אֵח עָשׂוּ לִי־עֻקֵּב נְאֻם־יְהוָה וְאֶהֱב אֶת־יַעֲקֹב: (ג) וְאֶת־עֲשׂוֹ שְׂנֵאתִי וְאֲשִׁים אֶת־הָרִיוֹ שְׂמֵמָה וְאֶת־נַחְלָתוֹ לַתְּנוּזֹת מִדְּבָר: (ד) כִּי־תֹאמַר אֱדוֹם רָשִׁישׁנוּ וְנָשׁוּב וְנִבְנֶה חֲרֻבוֹת כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הֲמָה יְבָנוּ וְאֲנִי אֶהְרֹס וְקָרְאוּ לָהֶם גְּבוּל רִשְׁעָה וְהָעַם אֲשֶׁר־זָעַם יְהוָה עַד־עוֹלָם: (ה) וְעֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ יִגְדַּל יְהוָה מֵעַל לְגְבוּל יִשְׂרָאֵל: (ו) בְּנוּ יַכְבֵּד אֱב וְעַבְד אֲדַגִּיו וְאִם־אֵב אֲנִי אֵינִי כְבוֹדִי וְאִם־אֲדוֹנִים אֲנִי אֵינִי מוֹרְאֵי אָמַר | יְהוָה צְבָאוֹת לְכֶם הַכְּהֵנִים בּוֹנֵי שְׁמִי וְאִמַּרְתֶּם בְּמָה כְּזִינוּ אֶת־שְׁמִי:

Malachi 1:1-6

(1) A pronouncement: The word of the LORD to Israel through Malachi. (2) I have shown you love, said the LORD. But you ask, “How have You shown us love?” After all— declares the LORD—Esau is Jacob’s brother; yet I have accepted Jacob (3) and have rejected Esau. I have made his hills a desolation, his territory a home for beasts of the desert. (4) If Edom thinks, “Though crushed, we can build the ruins again,” thus said the LORD of Hosts: They may build, but I will tear down. And so they shall be known as the region of wickedness, the people damned forever of the LORD. (5) Your eyes shall behold it, and you shall declare, “Great is the LORD beyond the borders of Israel!” (6) A son should honor his father, and a slave his master. Now if I am a father, where is the honor due Me? And if I am a master, where is the reverence due Me?—said the LORD of Hosts to you, O priests who scorn My name. But you ask, “How have we scorned Your name?”